

ПРОТОКОЛ

№ 3322

гр. София, 05.07.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 26 СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аделина Иванова

Съдебни   Снежанка В. Киркова
заседатели: Снежана Анг. Славова

при участието на секретаря Венелин П. Кръстев
и прокурора А. К. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Аделина Иванова Наказателно дело от общ характер № 20231100202739 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

За СГП - прокурор Т..

ПОДСЪДИМИТЕ:

Р. Д. И. - лично и с адв. К. М., с пълномощно по делото.

Х. Л. М. – лично и с адв. Б., с пълномощно по делото.

СТАНОВИЩЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

СТРАНИТЕ/поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на разпоредително заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИТЕ ЛИЦА.

Р. Д. И. – българин, български гражданин, грамотен, висше образование, разведен, неосъждан, роден на ****г. в с.Ракево, обл. Враца, живущ в гр.София, кв.****, с ЕГН *****.

Х. Л. М. – българин, български гражданин, грамотен, средно образование, женен, неосъждан, роден на ****г. в гр. София, живущ в гр.

София, ул. ****, с ЕГН *****.

На процесните страни Съдът разясни правата им по чл. 274-чл.275 НПК.
СТРАНИТЕ /поотделно/: Разбрахме правата си. Няма да правим отводи.

Становище на страните по въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК.

ПРОКУРОР: Делото е образувано по внесен ОА за престъпление по чл. 246 ал.3 НК, чл.249 ал.4 вр. ал.3 НК и чл.339 НК, които са подсъдни на СГС като първа инстанция съгл. чл.35 ал.2 НПК. Считам, че няма и не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. На ДП не е допуснато отстранимо съществено процесуално нарушение на правилата довели до ограничаване правата на обвиняемите, съгл.ТР № 2/2002г.. Допуснатите на предварителното производство нарушения на процесуалните правила са съществени само ако са довели до ограничаване на същите на обвиняемия, неговия защитник, граждански ищец, повереник.

По отношение на писменото становище изразено от защитата на подс. Р. И.: Считам, че не са нарушени правата на подсъдимите по начин, описан от адв.М., и новата и старата редакция включват обвинението, което е повдигнало СГП, а именно относно компютърни програми и данни. Ако прокурорът имаше предвид, че следва да повдигне обвинение за някакви други средства и елементи за защита на паричните знаци, щеше да повдигне такова.В случая обвинението е ясно и подсъдимият има възможност да бъде защитаван именно по него, относно укриване на предмети, компютърни програми, за които се знае, че са предназначени за подправка на платежни инстР.ти – чл.243 ал.2 НК. Обвинението е конкретно и не включва никакви други средства за защита на паричните знаци.Относно второто наведено от защитата основание, твърдението, че посочени от прокуратурата програми са предназначени за четене и запис на информация от и върху магнитни карти - именно това е програмата, предназначена за подправка на платежните инстР.ти.Тази програма, която прочита истинската карта, а след това записва информацията върху друга пластика, като сваля всички тези данни.Това ще бъде изяснено в хода на производството по делото.Относно третото наведено твърдение за необходимост от знание, че тези програми са предназначени за подправка на платежни инстР.ти, прокурорът ясно е посочил в обстоятелствената част на акта, че подсъдимият е знаел за какво са предназначени тези програми, като е изложил и конкретни съображения на стр.4 от ОА. Отбелязано е, че по отношение на И. са експлоатирани СРС и предварително тази информация относно съхранението на сканиращи устройства и предоставянето им на други лица е била известна на разследващите.И трите съображения посочени от защитата на подс.И. са въпроси по същество и по тях съда следва да се произнесе със съдебен акт. Същите не представляват процесуални нарушения, тъй като на подсъдимия

му е повдигнато конкретно обвинение, което е ясно и категорично.

По отношение становището на защитата на И. за обвинението по чл.249 ал.4 вр. ал.3 НК защитата твърди, че е подменена волята на законодателя, като вместо съдържание на платежния инстР.т, прокуратурата е посочила информация за данните от него. Съдържанието на платежния инстР.т е по-обобщеното понятие, същото включва освен данните – пин код, номер на сметка и наличността по банковата сметка. Данните за платежния инстР.т са конкретно понятие и номер на сметката със 16 цифрен код и пин кода на същата. Това е изяснено от изготвената експертиза. Видно е, че след като обвиняемият е разбрал по-конкретното понятие, няма основание да не е разбрал общото и да бъде защитаван по него. Ако съда счете това за техническа грешка, може да бъде поправено с изменение на обвинението в с.з., но по никакъв начин не са нарушени правата на обвиняемите, същите дори са обвинени за по-малкото.

Считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, доколкото подсъдимите и техните защитници не са направили изявление. Не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати и привличане на резервни съдебни заседатели или съдия. Не са налице основания за назначаване на служебен защитник и двамата подсъдими имат упълномощени такива. По отношение на подсъдимите не е взета МНО. На този етап нямам искане за събиране на нови доказателства, поради, което моля да насрочите съдебно заседание за разглеждане на делото по общия ред.

АДВ. М.: Уважаема г-жо Председател, уважаеми съдебни заседатели, по т. 1 делото е подсъдно на СГС. По т. 2 не са налице основания за спиране или прекратяване на наказателното производство. По т. 3, отговорът е положителен, има основания за прекратяване на съдебното производство, защото на ДП са допуснати отстраними съществени нарушения, довели до ограничаване на процесуалните права на моя подзащитен.

Първо, по отношение на обвинението по чл.246 ал.3 НК, по отношение на пазенето и укриването на данни. Съгласно повдигнатото обвинение престъплението е довършено на 12.07.2017г., следователно са приложими разпоредбите на НК, преди изменението им с Дв бр.101/19.12.2017г.. Повдигнато е обвинение, което към онзи момент е било несъставомерно. Изложил съм абсолютно подробни съображения. Няма как да има реторативно действие. Това за мен е съществено процесуално нарушение и не е очевидна фактическа грешка. По отношение на пазенето и укриването на компютърни програми, също съм изложил подробни съображения. Да, може би с тези програми би могло да се подправи платежен инстР.т, обаче в самото обвинение трябва да е конкретно посочено – МСРЕ206 примерно, предназначена за подправка на платежни инстР.ти. Вярно е, че е въпрос за доказване дали действително са предназначени или не, но ако това обвинение остане в същият смисъл, това е

все едно да му се повдигне обвинение как да сравняваме някой компонент от някое наркотично вещество, което ако като отделен компонент мога да си го закупя от всеки един магазин и да го намерят в мен и да кажат той подготвя изготвянето на наркотични вещества. Това трябва да се поправи. Фактически е въпросът дали тези програми могат да се ползват и за друго нещо, но в обвинението трябва да се посочи, че са предназначени за подправка.

По отношение твърденията за знаенето на подсъдимия, че тези компютърни програми са предназначени за подправка, а не за нещо друго, няма нито дума в обстоятелствената част на ОА. Просто декларативното ама той знаел, това на практика поставя подсъдимия в състояние да доказва първо отрицателни факти, а второ да доказва, че е невинен, така както е формулирано в обстоятелствената част. Обстоятелствената част на ОА не е просто за да се препише и да се разшири малко заключението на обвинението, а да се очертае рамката на фактологията, която се твърди, че се е случила и подлежи на доказване, съответно оспорване.

По отношение на „данните за платежни инстР.ти“, аз освен това, което съм посочил в писменото си становище смятам, че трябва да бъдат и изброени. Така както се изброяват примерно по чл.339 НК автомат „Калашников“ с еди какъв си номер, заличен, толкова голям и така. Няма как при положение, че се твърди, че тези инстР.ти са 171, просто не са описани, да се опише точно каква информация се съдържа в подсъдимия. По същия начин все едно да кажа, че има 171 кг наркотици различни по вид. Не. Трябва да пише точно. Колко килограма, качество, количество, цена. По същия начин е и тук.

По отношение на трето римско, което съм посочил като съществено нарушение, аз го поддържам. Не може по такъв начин да няма на практика очертаване на фактологията, която трябва да се доказва. Какво има в обстоятелствената част – отишли, намерили, претърсели и той е знаел. И се започва, че има някаква разработка за групи и т.н. и нищо повече. Всъщност се оказало, че никакви групи няма, защото няма в кориците на делото осъдени лица за подобни престъпления. Какво общо има това, че е направена акция, повдигнати са обвинения и точка. Трябва да се опише, че по време на разследването не е установена престъпна дейност по чл.321 НК и че делото е приключило катастрофално за държавното обвинение. Аз твърдя, че трябва да се съдържа в обстоятелствената част на ОА, защото не може да се отделя просто ей така, ако няма престъпна група, то това трябва да се посочи, защото пак е въпрос на доказване на факти, които са събирани за други лица и тези факти биха могли да са благоприятни или евентуално неблагоприятни за подсъдимите, но тъй или иначе те са от съществено значение за правилно решаване на делото. Ето защо смятам, че са нарушени правата на подсъдимия, правото му на защита, правото му да разбере в какво е обвинен, защото не може в обвинението да се съдържат твърдения за държане на вещи или програми, които може да си ги свали всеки един от нас, разбира се който е по-грамотен компютърно. Има хора, които са без всякакво образование, но

компютърно са грамотни. Освен това магнитните карти какво са? Какво е картата за достъп до съда – магнитна карта. Каква е картата, която пътуваме в градския транспорт, отново е магнитна карта. Магнитни карти има много, включително когато си влезем в хода, тези чипове, те са пак вид магнитна карта. Аз затова смятам, че ОА така както е съставен, съдържанието му е негодно и неотговаря на изискванията на чл.246 НПК и на ТР № 2/2002г. Това би могло да бъде отстранено само и единствено от прокуратурата. Това не може да бъде санирано с присъда, с краен съдебен акт, с който да се измени, че недържал точно това, ама държал нещо друго. Няма как да стане, защото това е съществено нарушение и това ще минира присъдата и бъдещия процес всъщност. Аз с това мое становище и искане подпомагам и обвинението, защото да не стигнем до Върховен съд, после да го отменят и да го върнат. Освен това тук тази оскъдност, както в обвинението, така и в обстоятелствената част на практика приравняват тези престъпления, в които е обвинен моят подзащитен в престъпление по чл. 354а НК. За там не се изисква непременно да се доказва, че ще разпространява. Това е ясно от самото количество, като е по-голямо количеството и е разпределено в по-малки различни дози, ясно е какво е обвинението – за разпространение. Като е по-малко вече може и по-леко обвинение. Но тук при тази усложнена престъпна дейност не може по такъв начин да се формулират както обвинението, така и обстоятелствената част.

По т.4 не е налице основание за разглеждане на делото по особените правила, защото моя подзащитен смята, че е невинен и няма намерение да сключва споразумение по гл.29 НПК или да се възползва по дефинираната процедура по гл.27 НПК. Считам, че не се налага разглеждането при закрити врати. Не се налага привличането на резервен съдия, съдебен заседател, защитници, защото и двамата сме упълномощени, някакво вещо лице, преводач или тълковник. Не се налага видно от материалите по делото извършване на съдебно-следствени действия по делегация. Не е нужно вземане на МНО. За насрочването съм написал.

ПОДС. И.: Поддържам казаното от адв. М..

АДВ. Б.: Уважаема г-жо Председател, с оглед въпросите, които се решават в разпоредително заседание по чл.248 ал.1 т.1 НПК считаме, че делото е подсъдно на СГС. По т.2 не считаме, че са налице основания за спиране или прекратяване на наказателното производство. По т. 3 ще се постарая да бъда кратък. Запознахме се подробно със становището на колега М., като изцяло го подкрепяме и с оглед сходността почти изцяло налична при повдигнатите обвинения, за престъпленията за които са повдигнати, както и спецификацията на точните изпълнителни деяния в текстовете на НК, а именно по чл.246 ал.3 НК и по чл.249 ал.4 вр. ал.3 НК, подкрепяме и поддържаме искането и считаме, че са налице допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до съществено ограничаване на процесуалните права на обв.М..

Преди малко държавното обвинение заяви, че правейки анализ на така повдигнатия със становището по т.3, анализирайки въпросните програми наречени MSPE (MSRE) и т.н., внася уточнението, че тези програми биха могли да бъдат предназначени, както за четене първоначално, така и за запис, без да дава обструкции, че това не е вярно, считам, че и подкрепям, че същото след обстоен анализ следва да е отразено в обстоятелствената част и в самото обвинение. Подкрепям изцяло и казаното, че самото наличие в определен компютърен носител на информация – твърд диск, каквито се съдържат в обвинението, не би могло само по себе си, без да се направи анализ и връзка както от обективна, така и от субективна страна да бъде повдигнато обвинение. Считам, че това е породено и причината за това нещо е това, което изтъкна и колегата. Изцяло ДП е водено за ОПГ и по време на това производство след извършените акции от службите, разследването е било съсредоточено в съвсем друга насока за доказване изискуемите за това престъпни деяния и елементи. Поддържам също така становището и в частта му по обвинението на чл.249 ал.4 вр. ал.3 НК. Считаме, че тук е необходимо при всички случаи да бъде извършено съществено прецизиране на обвинението, така, че да бъдат засегнати както и целта въздигната от законодателя в настоящия текст, така и да се очертаят и изложат доказателствените средства, които въпреки, че сме съгласни, че е елемент от спора по същество, то е от субективна страна, а именно знанието на дееца. С оглед, на което поддържаме направеното по чл.248 ал.1 т.3 НПК становище, че са допуснати изцяло в обвинението и в обстоятелствената част отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване и заличаване на процесуалните права на обв. Х. М..

По т. 4 не считаме, че са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила по НПК, поне на този етап.

По т. 5 не считаме, че се налага делото да се разгледа при закрити врати, както и не се налага привличането на резервен съдия, съдебен заседател. И двамата подсъдими са с упълномощени защитници и не се налага назначаването на служебен такъв, както на вещо лице, преводач или тълковник. Както и считаме, че на този етап не се налагат извършване на съдебно-следствени действия по делегация.

По т. 6 не считаме, че има нужда от вземане или изменение на МНО.

По т. 7 на този етап нямаме доказателствени искания.

По т. 8, що касае призоваването, поддържаме изложеното в разпореждането на съда за насрочване и считаме, че трябва да се призват всички вещи лица и всички свидетели посочени към приложението на ОА.

ПОДС. М.: поддържам казаното от адв. Б..

СЪДЪТ, се оттегли на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след проведено тайно съвещание и в контекста на подлежащите на обсъждане въпроси изброени в чл. 248, ал. 1 НПК отбелязва следното:

Действително с оглед вменените на двамата подсъдими престъпления и посочените за същите съставомерни елементи, делото се явява подсъдно на СГС с оглед правилата за местна и родова подсъдност.

По делото между процесните страни не се спори относно обстоятелството за липса на основание за прекратяване или спиране на наказателното производство и в тази вр. решаващият съд напълно споделя изложеното становище. Не се спори между страните, а и двамата защитници изказаха единно становище досежно всички следващи визирани в чл. 248 ал. 1 НПК въпроси подлежащи на обсъждане.

Единственият спор между процесните страни е свързан с наличието или наличието на СПН, допуснато от страна на държавното обвинение. В тази вр. и след цялостна служебна проверка на делото, СЪДЪТ намира, че действително по делото са допуснати съществени процесуални нарушения, които са отстраними от държавното обвинение и това налага прекратяване на съдебното производство. Голяма част от доводите изложени в днешното с.з. от страна на защитниците, се явяват споделими такива от страна на решаващия съдебен състав. Несподелим е доводът за наличие на СПН, обосновано с настъпилата законодателна промяна в престъпните състави по чл. 246 НК и чл. 249 НК – действително такава промяна в НК е налична, а съгласно общия принцип, приложима е наказателната норма към момента на извършване на деянието, но това е въпрос по същество. Несподелим е и доводът за наложителност на подробно фактическо описание на липса на установено в хода на разследването престъпление по чл. 321 НК – в случая на двамата обвиняеми не е повдигнато обвинение по чл. 321 НК, поради което обстоятелствено изложение в тази насока не е и нужно. Подлежат на подробно фактическо описание само и единствено фактите, съотнесими към предмета на доказване, в случая обстоятелствата, запълващи съставомерните елементи за процесните престъпления по чл. 246 ал. 3 НК и по чл. 249 ал. 4 вр. ал. 3 НК, а не и тези по чл. 321 НК. Горното намира законова обосновка в нормата на чл. 246 ал. 2 НПК, вменяваща в задължение на прокурора пълното фактическо описание само и единствено на процесното престъпление.

Съществените процесуални нарушения обаче, които съдът установи са следните:

- първото съществено процесуално нарушение е свързано с инкриминирания период. И на двамата обвиняеми и за двете им вменени престъпления против паричната и кредитна система (изключая престъпление по чл. 339 НК, за което е повдигнато обвинение само на подс. М.) инкриминираният период е отграничен „от неустановена дата до 12.07.2017г.“, като по този начин е изписано самото престъпление и в Постановленията за привличане на обвиняем. В тази връзка началният момент така както е посочен от държавното обвинение е изключително

неясно и неточно формулиран и води до значително разширяване на обхвата на доказателствена преценка и то неограничено – напр. до разширение във времеви аспект на събиране на доказателства и изследване поведението на обвиняемите от момента на тяхното раждане или от момента, в който придобиват качеството на наказателно-отговорни лица по см. на чл.31 НК или от момента на построяване на сградите, в които са извършени описаните действия по разследването и т.н. Периодът на извършване на престъплението с неговия начален и краен момент не само представлява изискуем съставомерен елемент и като такъв следва да бъде максимално конкретизиран, но се явява и от изключително значение по делото – т.напр. при хипотезата на липса на конкретизация в горния смисъл съдът е поставен пред невъзможност да прецени субективния елемент, ако към момента на отпочване на престъпната дейтелност деецът е бил непълнолетен.

Тази формулировка на общо и схематично изписване на началния времеви момент не покрива законовите изисквания за надлежна конкретизация на престъплението, предмет на обвинението, касателно датата на неговото извършване и поставя подсъдимия в ситуация да се защитава по обвинение в практически неограничен и безкраен период назад във времето. В тази вр. е необходимо да се има предвид, че деянията по пазене, укриване и съхраняване по естество и юридическа характеристика представляват система от целенасочени действия и като такива, винаги имат определен начален момент на извършване.

Въпросът дори не е практически (в контекста на необходимостта от събиране на множество доказателства), а е юридически. Датата на извършване на престъпното деяние е обективен елемент от престъпния състав и е включена в предмета на доказване, но очертаният в ОА период, в частност неговият начален момент (визиран за „неустановена дата“) действително се явява неустановен и в този смисъл е изразена волята на държавното обвинение за неустановеност на един от елементите от обективната страна. Тези действия на прокурора са в противоречие с нормата на чл.246 ал.1 НПК, регламентираща правомощието му по внасяне на ОА само и единствено в хипотезата на „убеденост, че са събрани всички доказателства“ за извършено престъпление, като всяко престъпление се ползва с конкретни индивидуални обективни характеристики, включая и инкриминирана дата, респ. инкриминиран период. Визираният начален „неустановен“ момент в случая поставя съда в невъзможност за преценка за съотносимост на събраните доказателства и на бъдещи представени такива в тази връзка.

Нещо повече - в тази връзка няма описани факти в ОА. Единствените факти, описани в същия, са свързани именно с датата на извършени ПСД по претърсване и изземване, а именно 12.07.2017 г., респ. фактите изцяло са съсредоточени досежно тази последна дата, явяваща се краен момент на целия инкриминиран период. При горните доводи съдът оценява за СПН липсата на прецизно и конкретно очертаване на началния момент на инкриминирания период (допустимо е същият отново да бъде записан не с

конкретна дата, а по-скоро като „неустановена дата през ... определена година“, но началният момент на отпочване на престъпното посегателство следва да е достатъчно ориентиран във времето). Съществено нарушение представлява и липсата на описани в обстоятелственото изложение на ОА на конкретни данни за този начален момент, като именно по този начин във времеви аспект следва да се рамкира инкриминираната дейтелност на обвиняемите по държане, пазене и укриване на инкриминираните вещи.

- на второ място и досежно вмененото на двамата подсъдими престъпление по чл.246 ал.3 НК се установява липсата на описани факти за съставомерния елемент досежно специалната цел, а именно посочените инкриминирани вещи са предназначени за подправка на платежни инстР.ти. В тази връзка в днешното с.з. от страна на участващия по делото прокурор се наведоха доводи за налично описание в обстоятелствената част, л.4 от ОА, което обаче касае само и единствено подс.И., а не и подс.М., като за последния дори не се наведоха доводи от участващия по делото прокурор, а за всяко едно престъпление и за всяко едно лице, предадено на съд, следва да е изложено пълно и подробно фактическо обвинение.Така направеното описание на л.4 от ОА (съотносимо само към обв.И.), по мнение на съда, не съдържа фактическа информация касателно горепосочения съставомерен елемент.Нещо повече, държавното обвинение си противоречи, доколкото в днешното с.з. се твърди, че именно направеното на л.4 описание на факти се явяват обстоятелства, свързани с този елемент, а в същото време в самия ОА се сочи, че от изготвените ВДС-и по повод експлоатирани СРС-та не се установяват преки доказателства, относими към предмета на делото, като се навеждат определени данни за проконтролираната телефонна комуникация, но не е ясно по какъв точно начин това описание кореспондира с вмененото на двамата подсъдими престъпление и в частност как тези телефонни разговори фактически се отразяват на знанието на дееца относно предназначението на всяка една инкриминирана вещь.Липсва яснота по какъв начин точно това описание кореспондира с обсъждания съставомерен елемент.Последният е очертан в закона, като се изисква наличие у дееца на знание за предназначението на инкриминираните вещи и то в насока ползването им за подправка на платежни инстР.ти, респ. касае се налично вече знание у дееца, което е обективен факт и същият, като такъв, следва да намери конкретно описание в обстоятелствената част – в случая кога е възникнало това знание и в какво точно се изразява.

В случая липсва фактическа информация в обстоятелствената част на ОА за този съставомерен елемент.

- На следващо място се наблюдава СПН и относно описанието на инкриминираните вещи, включени както във вмененото на подсъдимите престъпление по чл.246 ал.3 НК, така и в това по чл.249 ал.4 вр.ал.3 НК.Повечето от тези вещи са конкретизирани само числено, но не и с останалите им индивидуализиращи признаци; т.напр. визират се „графични файлове“, „текстови файлове“, „детайли със сложна форма“, „правоъгълни

детайли“, „множество детайли“, „отливки“ и т.н. Този запис единствено води до извод за повече от бройка от съответната вещ, но това не е достатъчно – липсват категорични и конкретни данни за всяка една вещ по отделно.

За престъплението по чл.249 ал.4 вр.ал.3 НК, включено в повдигнатото на подс.И. обвинение се говори за „данни за платежен инстР.т – 171 бр. банкови платежни инстР.ти“, което също не е достатъчно, с оглед дължимото обстоятелствено изложение и с оглед нужната конкретизация на инкриминираните вещи. В случая и съгласно обвинителната диспозиция, данните за упоменатите по горе и то само като бройка платежни инстР.ти са били съхранявани в определено електронно устройство и същото е посочено със съответните индивидуализиращи го белези.Самото електронно устройство обаче не е инкриминирано, с оглед текстовото съдържание на материалната норма на чл.249 ал.4 вр.ал.3 НК. Предмет на престъплението са данни от платежните инстР.ти (така, както е очертан в ОА) или информация за съдържанието на платежен инстР.т (така, както е текстът на материалната норма на чл.249 ал.3 НК към датата на престъплението), но тези данни от платежен инстР.т или съдържанието на платежния инстР.т въобще не са уточнени

Подобен запис е направен и за престъплението по чл.249 ал.4 вр.ал.3 НК за подс.М. – уточнени са изрично вещите, в които са инкорпорирани и съхранявани съответните данни, но последните въобще не са уточнени.Т.напр. в пункт 1 от процесното обвинение е визирано „твърд диск Hitachi, модел ...“ и именно в същия е записана информация за данните от платежен инстР.т, в частност 42 бр. банкови платежни инстР.ти.Последните обаче въобще не са конкретизирани, което е необходимо именно с оглед изначалната преценка за описание на конкретното престъпление.В пункт 2, а и в следващите за обвинението против горния подсъдим отново се сочи и се конкретизира вещта, върху която са записани данни от платежен инстР.т, а не е конкретизиран същия.Тази изрична конкретизация следва да включва например вид на банковата карта, банка издател, титуляр, срок на валидност и др.Изричната конкретизация е необходима както с цел очертаване рамката на доказване в процеса, така и по същество (доколкото напр. една банкова карта с изтекъл срок на валидност не е платежен инстР.т по см. на чл.93 т.24 НК, а си остава просто една движима вещ, която обаче не е защитена с нормата на чл.249 НК). Нещо повече – съответния платежен инстР.т следва да е чужд и данните за него да не се притежават от дееца без разрешение на титуляра, тъй като само и единствено в тази хипотеза законът предоставя защита и въздига деянието в престъпление.Предмет на посегателство е информацията за съдържанието на чужд платежен инстР.т.По начало съставите на чл.249 НК визират истински платежни инстР.ти, които деецът ползва без съгласие на титуляра или неправомерно придобива, съхранява и предоставя информация от тях, което несъмнено поставя изискване да бъдат установени съответните титуляри. Т.е. изискването за конкретизация не е самоцел, а тъй като самият платежен инстР.т е обективен елемент от престъпния състав, то следва в ОА

да е отразено съответното пълно обстоятелствено описание.

В горния смисъл е и установената съдебна практика – напр. Реш.№ 39/02.02.23г. на САС по в.н.о.х.д.№ 1302/22г. и Реш.№ 314/25.01.18г. на ВКС по н.д. № 1118/17г., I н.о., като в последното ясно са разграничени носителите на информация от самите платежни инстР.ти и е развита тезата, че е достатъчно за съставомерността на деянието наличието на информация за цялото или за част от съдържанието на чужд платежен инстР.т.

Задължение на държавното обвинение е да конкретизира обстоятелствата, свързани с всеки един от съставомерните елементи. Изписването в ОА на съдържанието на съответната наказателно-правна норма, съпътствано с определени декларативни твърдения не отговаря на изискванията и установения стандарт в чл.246 ал.2 НПК и се оценява за СПН по см. на чл.249 ал.4 т.1 НПК и ТР № 2/2002г. на ВКС.

- В контекста на обсъжданото престъпление по чл.249 ал.4 вр.ал.3 НК настоящият съдебен състав приема за основателно възражението на защитата във вр. с констатираната законова промяна на горната норма, която към датата 12.07.17г., сочена за крайна такава на инкриминирания период, визира за предмет на престъплението съхраняването на „информация за съдържанието на платежен инстР.т“, а не както е записано в ОА „информация за данни от платежен инстР.т“. Съдът се солидализира с адв.М. и адв.Б., че горните две понятия не са еднозначни, а видно от становището на участващия по делото прокурор, той също споделя това мнение, което се извлича от твърдението му, че понятието „информация за данни от платежен инстР.т“ е по-всеобхватно в сравнение с първото такова. В подкрепа на това си твърдение прокурорът в днешното с.з. направи препратки към събраните в хода на ДП доказателства, в частност към изготвената експертиза, разясняваща разликата между двете понятия. Недопустимо е в разпоредително с.з. да се обсъждат доказателства и посредством същите да се изясняват определени непълноти в обвинителния титул, тъй като подобно описание би следвало да се съдържа именно в ОА.

В заключение съдът подчертава, че следва да се има предвид, че изложеното в обвинителната диспозиция на ОА текстово съдържание на процесните престъпление е напълно идентично с това по изготвените Постановления за привличане на обвиняем, респ. установените пороци за ОА са идентични и за самите Постановления по чл.219 НПК, като по този начин обвиняемите са лишени от пълноценно право на защита за цяла една фаза от наказателното производство.

Именно с оглед на всичко гореизложено и доколкото в случая внесеният ОА по мнение на решаващия съд страда от съществени непълноти и не отговаря на изискванията на чл.246 ал.2 НПК и съгласно ТР № 2/2002 г., то следва съдебното производство по делото да бъде прекратено, същото да се върне на СГП за отстраняване на всички горепосочени пропуски.

Водим от горното

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Делото е подсъдно на СГС.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по настоящето НОХД № 2739/2023 г. по описа на СГС, НО, 26-ти състав и **ВРЪЩА** делото на СГП за отстраняване на горните съществени процесуални нарушения .

Определението по т. 3 подлежи на обжалване и протестиране пред САС по реда на глава 22 НПК.

Да се изпрати препис от протокола на защитниците.

Съдебното заседание приключи в 12:35 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____